

ປະກອບສ່ວນ ຂອງ
ບໍລິສັດ Agroforex Company
ຕໍ່ໜ່ວຍງານ ກະສິກໍາ ສຶກສານາໆພັນ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 19 ທັນວາ 2014

ບໍລິຫານ ແລະ ພາສີອາກອນ
ຕໍ່ຜລິດຕະພັນ ປ່າໄມ້

ພາກສະເໜີ ລວມມີ 4 ພາກ:

- 1- ບໍລິສັດ Agroforex Company
- 2- ລະບຽບການ (ພາກທິດສະດີ)
- 3- ລະບຽບການ (ພາກປະຕິບັດ)
- 4- ຜົນຮັບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ

- ພາກທີ 1 -

ບໍລິສັດ Agroforex Company ຮູບ
ພາບປະກອບ

ບໍລິສັດ Agroforex Company ໂດຍຫຍໍ້

ໃນປີ 1992 , ບໍລິສັດ Agroforex Company ໄດ້ເຂົ້າມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ

ໃນວຽກງານດ້ານດຽວເທົ່ານັ້ນຄື: ດ້ານຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ທີ່ປ່ຽນແທນໄດ້ ຊຶ່ງແນໃສ່ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນອຸດສາຫະກຳ ເຄື່ອງຫອມ ແລະ ຢາປົວພະຍາດ.

ຕາມຍຸດທະສາດອັນດຽວກັນຄື: ກະສິກຳ ຕາມສັນຍາ

ຕາມເປົ້າໝາຍອັນດຽວກັນຄື: ການຊອກຫາ ການຈັດຕັ້ງຄົບວົງຈອນ ຂອງ ສາຂາ

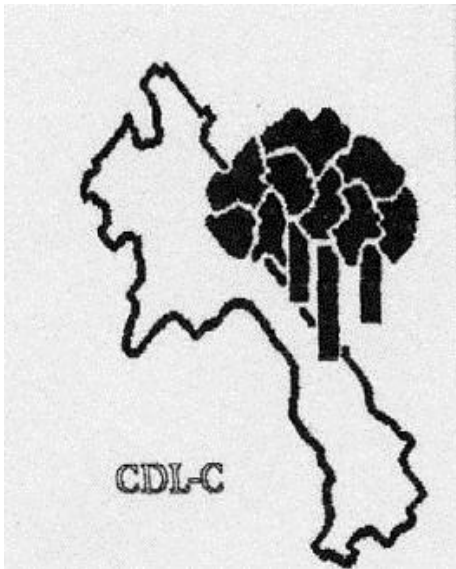
ເພື່ອແນໃສ່ສຳເລັດເປົ້າໝາຍອັນດຽວກັນຄື: ການສົ່ງອອກ ທີ່ສຳຄັນສູ່ ອຸດສາຫະກຳ

ຈົນຕະນາການ ແລະ ຍຸດທະສາດ

- ບໍລິສັດ Agroforex Company ແມ່ນບໍລິສັດ PME ເອກະຊົນຂະໜາດນ້ອຍບໍລິສັດນຶ່ງຊຶ່ງມີພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນ ປະມານ 100 ກວ່າຄົນ.
- ຈົນຕະນາການເລີ່ມຕົ້ນປີ (1992) ແຫ່ງຄວາມເປັນຈິງຕະຫຼອດມາ ຄືເປົ້າໝາຍພັດທະນາຂະແໜງການສົ່ງອອກ (ກິດຈະກຳ ເພື່ອຈົນຕະນາການ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງເງິນຕາ).
- ຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ວາງລົງມີແນວໂນມລວມເຂົ້າເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວ ໂດຍການປັບຕົວຕິດຕໍ່ກັນ.
- ການລວມເຂົ້າເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວໂດຍສັນຍາຟາມມິງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືອຸດສາຫະກຳ (ເບິ່ງໂລໂກວິວັດທະນາການ).
- ການປັບຕົວເຂົ້າກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບມີຫຼັກການ ແລະ ສະເພາະ (ການປະກົດຕົວ Bio,CSR,...) ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບຫຼັກການຂອງ EU+NOP ມາຕັ້ງແຕ່ປີ 2004 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ໄດ້ວາງເອົາໄວ້ກ່ອນປີ 2002
- ຜລດຳຕະພັນປ່າໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນໄດ້ (ຈາກບໍລິສັດ ພວກຂ້າພະເຈົ້າ) ມີເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ສຸດທ້າຍ ເຂົ້າໃນອຸດສາຫະກຳເຄມີ ທີ່ລະອຽດ (ຂະແໜງການຢູ່ພາຍໃຕ້ການຮັບຮອງ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ). ຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ນຳມາ ແລະ ຕິດຕາມເອກະສານລວມ (JECFA. ລະບຽບການປຸງແຕ່ງ ຢາຢູໂຮບ,...) ບາດກ້າວທີ່ແທກເໝາະກັບແນວຄິດ Contract farming 2+3 (ການເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດແບບຖາວອນ)
- ສະຫຼຸດ ລ້ວ, ບໍລິສັດ Agroforex Company ຍັງແມ່ນບໍລິສັດ PME ທີ່ມີຄວາມຊຸ່ວຊານການສົ່ງເສີມຄວາມຄິດ OTOP (ລະດັບບ້ານ, ເມືອງ) ເຮັດໃຫ້ເຫັນຕົ້ນທາງ, ໂລຊິກຄືກັນ

ສັນຍາລັກ ບໍລິສັດ Agroforex Company

1992

2008

- ພາກທີ 2 -

ຫຼັກການ ທີ່ເປັນລະບຽບ
“ທາງດ້ານທິດສະດີ”

ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້

ການຜລິດ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຄ້າຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້ ແມ່ນມີການຄຸ້ມຄອງດ້ວຍລະບຽບການ ທີ່ມີທັກການ ຊຶ່ງມີການປະຕິບັດ ທີ່ຂຶ້ນກັບພະແນກການຕ່າງດັ່ງນີ້:

- **ຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້** ຈາກທາງໂກຕ້າ ຂຸດຄົ້ນປະຈຳປີ, ການອອກໃບອະນຸຍາດ ກະສິກຳ ປີຈະປີ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການກວກກາ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຈ້ງເຖິງບໍລິມາດ ແລະ ວິທີການໄດ້ມາໃນເວລາ ສິ່ງນັ້ນປະຕິບັດຕົວຈິງ.
- **ຈາກພະແນກອຸກສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ** ທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດການຄ້າ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ແຈ້ງເຖິງ ບໍລິມາດ ແລະ ມູນຄ່າພື້ນຖານ.
- **ຈາກພະແນກການເງິນ** ທີ່ອອກໃບຮັບ ການເງິນ ຂອງພາສີອາກອນຕ່າງໆ.

ເອກະສານກົດໝາຍພື້ນຖານ ຍັງແມ່ນກົດໝາຍເລກທີ 47 ເອີ້ນວ່າ <<ໄກສອນ>> ປະກາດໃຊ້ເມື່ອເດືອນ 06/1989.

ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຂອງອົງການ ຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້

ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຜລິດ ຜົນຜລິດປ່າໄມ້ (*) ແມ່ນໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງ ໂດຍລະບຽບການ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການອອກໂກຕ້າຂຸດຄົ້ນ ຈາກ ແຂວງ ແລະ ຖືກກຳນົດຈາກກອງປະຊຸມ ປະຈຳປີ ຂອງລັດຖະບານ (ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ)

ຖືກປະຕິບັດໂດຍກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ມີສິດໃນການແຈ້ງ ຕໍ່ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ

ໂກຕ້າ ທີ່ອອກຊື່ໃນກໍລະນີນີ້ ມີການລົງທຶນຈະແຈ້ງ ໃນສາຂາດັ່ງກ່າວ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍການຕິດຕາມປະຈຳປີ

(*) ທີ່ບໍ່ແມ່ນໄມ້

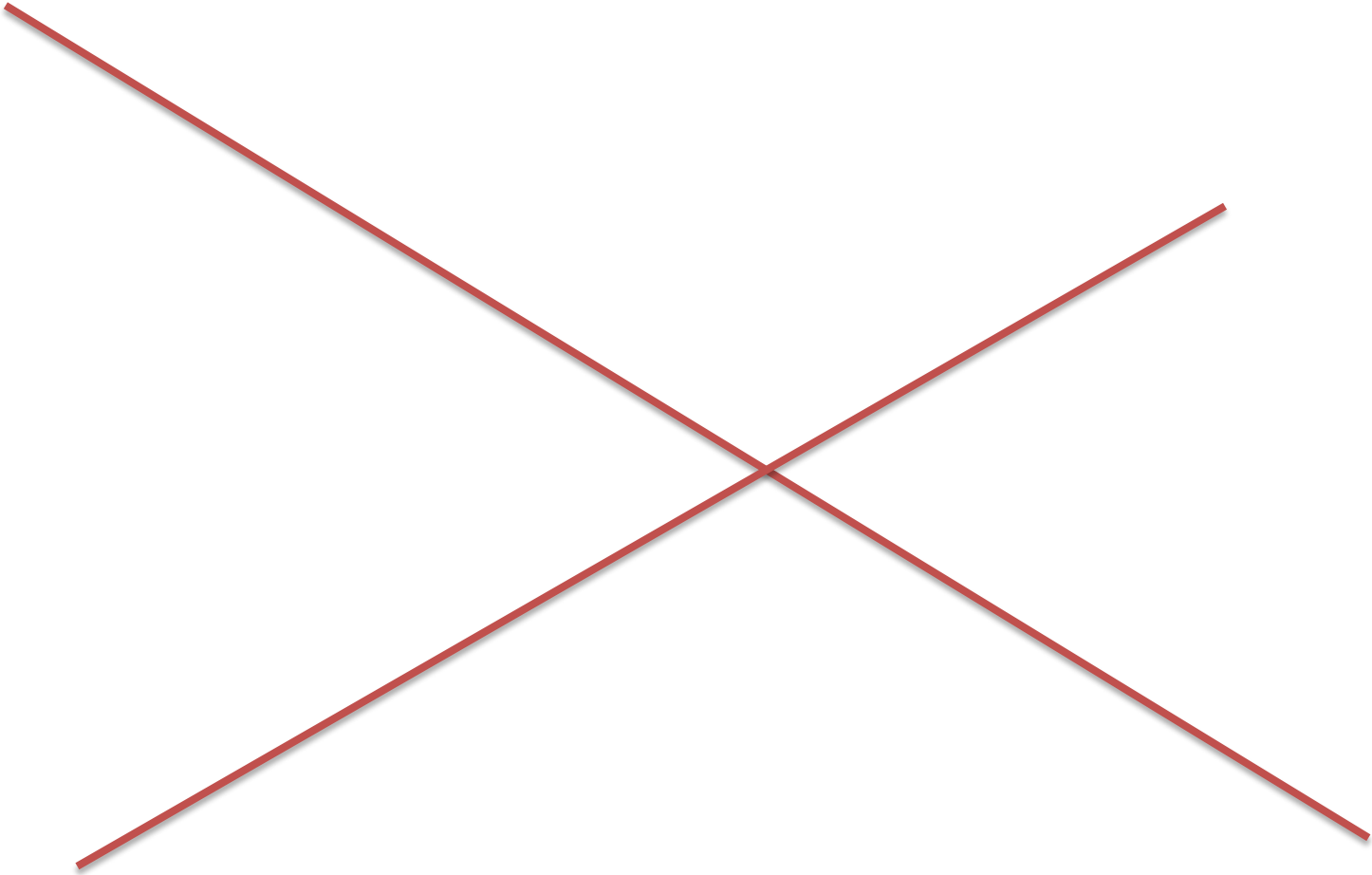
ລະບຽບການຄ້າກ່ຽວກັບ ຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້

ຢູ່ໃນຄວາມໝາຍຂອງການຄ້າ ເສລີ ທີ່ສຸດນັ້ນ ແມ່ນຄວາມໝາຍລົບລ້າງບັນດາ ບໍລິສັດການຄ້າຂອງລັດ;

ໃບປະຕັງທຸລະກິດອອກໃຫ້ແບບຖາວອນ ໃນລະດັບຊາດ ກໍ່ຄືໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະບຸຈະແຈ້ງ ໂດຍສະເພາະ ຊະນິດຂອງ ກິດຈະການ ແລະ ປະເພດຂອງຜລິດຕະພັນ;

ຍົກເລີກການກວດກາ ເປັນລະບົບລ່ວງໜ້າກ່ອນ (ລັກສະນະຜລິດຕະພັນ ແລະ ບໍລິມາດ) ກ່ອນຂົນສົ່ງ. ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ກາຍມາເປັນ <<ເອກະສານ>> ຢ່າງສິ້ນເຊີງ;

ໃນຂະບວນການສົ່ງອອກ ການຢັ້ງຢືນຂອງທ້ອງຖານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍ່ຄືໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍຂອງທ້ອງຖານອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ລວມເປັນເອກະສານຕື່ມໃສ່ເອກະສານສົ່ງອອກ ຢູ່ໃນຮູບແບບຕົ້ນສະບັບຂອງເອກະສານ.

ລະບອບພາສີ ຕໍ່ຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້ (1)

ລະບອບພາສີລວມມີ ການເກັບ 4 ຊະນິດ ດັ່ງນີ້:

1- ອາກອນຊຸດຄົ້ນ <<ຄ່າບູລະນະ, ພາສີຊັບພະຍາກອນ>> (ເພື່ອເປັນການຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນ). ອັດຕາພາສີແມ່ນໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນກົດໝາຍ 47 ສະບັບອອກໃນປີ 1989 ແລະ ດຳລັດປະຕິບັດ ເລກທີ 23 ປີ 1990 (0% ຕໍ່ຄັງ, 3% ຕໍ່ຍານ ແຕ່ຈົນຮອດ 20 % ສຳລັບຜລິດຕະພັນອື່ນໆ;

2- ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຫຼື VAT. ອາກອນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນສຳລັບຜລິດຕະພັນກະສິກຳ ແຕ່ຍັງປະຕິບັດຕໍ່ ຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້ (ບໍ່ມີການບົ່ງຈະແຈ້ງພິເສດ);

ຕາມກົດໝາຍ TVA (ref.04 ລົງວັນທີ 26/11/2006, ອາກອນ VAT ຈະທົດແທນຄືນໃຫ້ ສຳລັບຜລິດຕະພັນສິ່ງອອກ (ມາດຕາ 10 ແລະ 19) ແລະ ດຳລັດ ປະຕິບັດເລກທີ 270 ລົງວັນທີ 18/09/2009 ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ ຜລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ມາຈາກການປູກ (ແລະ ຖືກຍັ້ງຢືນ ມາເຊັ່ນນັ້ນ) ຈະຕ້ອງໄດ້ຍົກເວັ້ນພາສີ. ກົດໝາຍການເງິນ (VAT Law) ທີ່ອອກໃນປີ 2012, ຢູ່ໃນມາດຕາ 14 ແລະ 15, ໄດ້ຍັ້ງຢືນລະບຽບການຂອງກົດໝາຍ TVA (activities of sappling nurseries, afforestation, plantation of industrial, fruit and medicinal trees)

3- ອາກອນກຳໄລ ຄິດໄລ່ໃສ່ພື້ນຖານ ຕົວເລກກຳໄລລວມ (5% ສະເພາະສຳລັບຜລິດຕະ ພັນນັ້ນໆ) ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດອາກອນຕົວດຽວ 24% (ຫຼືຕາມອັດຕາພາສີ ບູລິມະສິດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ຢູ່ໃນໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ).

ການຍົກເວັ້ນພາສີ ສຳລັບການລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດ 1 ເປັນເວລາ 7 ປີແລ້ວ 10% ຕໍ່ໄປ (ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລະດົມການລົງທຶນຕ່າງເທດ ມາດຕາ 18).

ລະບອບພາສີ ຕໍ່ຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້ (2)

4- ອາກອນຕໍ່ການສົ່ງອອກ: ອັດຕາພາສີ ແມ່ນໄດ້ຖືກກຳນົດ ໂດຍກົດໝາຍ ເລກທີ 47 ອອກໃນປີ 1989 ແລະ ໂດຍດຳລັດປະຕິບັດ ເລກທີ 23 ສະບັບອອກໃນປີ 1990, ແຕ່ 2% ຫາ 40% ຕາມແຕ່ລະຊະນິດ ແລະ ຜລິດຕະພັນ.

ໃນໄລຍະນີ້ ກົດໝາຍພາສີເລກທີ 04 ລົງວັນທີ 20/12/2011 ຢູ່ໃນມາດຕາ 59 ນັ້ນ ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າໄດ້ມີການຍົກເວັ້ນພາສີ ສົ່ງອອກ ສຳລັບຜລິດຕະ ພັນກະສິກຳ ທີ່ມາຈາກການລົງທຶນສະເພາະ.

ໂດຍການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ຂອງລາວນັ້ນ, ດຳລັດຂອງປະທານປະເທດເລກທີ 002 ລົງວັນທີ 27/04/2013 ໄດ້ເພີ່ມ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງພາສີ ສົ່ງອອກນີ້ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມລະບຽບການ ນີ້ ຍັງເປັນ ສຳລັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ສົ່ງອອກຕໍ່ການລົງທຶນສະເພາະ (ຄຳສັ່ງແນະນຳ ຂອງຫ້ອງວ່າການ ລັດຖະບານ ສະບັບລົງວັນທີ 13/09/2013).

ຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນໄມ້ແລະ ກະສິກຳອື່ນໆ : ສົມທຽບ ພາສີ ທາງທິດສະດີ

ພາສີອາກອນ	ຢາງໄມ້	ຜລິດຕະພັນກະສິກຳອື່ນໆ ເຊັ່ນ (ສາລີ, ມັນຕົ້ນ, ໝາກເດືອຍ ອື່ນໆ)
ອາກອນຂຸດຄົ້ນ (ຄ່າບູລະນະ)	0% - 3%	ບໍ່ມີ
ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຫຼື VAT.	10% ⁽¹⁾	ຍົກເວັ້ນ
ອາກອນກຳໄລ	5% x 24%	5% x 24%
ພາສີ ສົ່ງອອກ	10% ⁽²⁾	ບໍ່ມີ

(1) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ TVA ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ ໃຫ້ມີການທົດແທນຄືນໃນການສົ່ງອອກ

(2) ບາງທິກຳອາດຈະມີການຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີການລົງທຶນ/ລະດົມ

ບາງຜລິດຕະພັນ ປ່າໄມ້ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຖ້າ ສົມທຽບໃສ່ ຜລິດຕະພັນກະສິກຳໃຫຍ່ອື່ນໆ ເພື່ອສົ່ງອອກ (ໃສ່ຝຸ່ນເຄມີ, ທຳລາຍປ່າໄມ້, ອາດຈະນຳໃຊ້ GMO...) ຜລິດຕະພັນເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບເງື່ອນ
ໃຂ ພາສີອາກອນພິເສດ ຖ້າສົມທຽບໃສ່ຜລິດຕະພັນ ປ່າໄມ້.

- ພາກທີ 3 -

ລະບຽບການທີ່ເປັນຫຼັກການ
“ໃນທາງປະຕິບັດ”

ການບໍລິຫານທາງພາກປະຕິບັດ ຕໍ່ຜລິດຕະພັນປ່າໄມ້

ການປະຕິບັດຕາມ ໂກຕ້າຊຸດຄົ້ນ ແບບຜ່ອນສັ້ນຜ່ອນຍາວ:

ຫຼັກການ ໂກຕ້າຊຸດຄົ້ນ ເປັນຜົນບວກທີ່ສຸດ ແຕ່ພັດມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະຕິບັດ ໃນລະດັບ ຫ້ອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ເພາະວ່າໂກຕ້າ ໄດ້ຖືກສົ່ງ ໃຫ້ແຂວງ ແລະ ແຈ້ງເຖິງ ລະດັບເມືອງ ໂດຍພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍ ອາດ ອາດຈະມີ ການແບ່ງປັນຕໍ່ (ກໍລະນີໂກຕ້າ ທີ່ອອກຊື່). ນອກຈາກນັ້ນ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ອາດຈະບໍ່ ເບິ່ງ ເອກກະສານ ໂກຕ້າຊຸດ ຄົ້ນ ໃນເວລາການຜ່ານ ຂົນສົ່ງຜົນຜລິດ (ຊຶ່ງ ຫ້ອງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ຫ້ອງການການເງິນ ໄດ້ມີໂອກາດ ກວດສອບ ເອກກະສານ ໂກຕ້າ) ; ການຫັກພາສີໃນລະດັບຫ້ອງຖິ່ນ ການເພີ່ມເອກກະສານ ແລະ ລະບຽບການ ໃນ ປັດຈຸບັນ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ (ການບໍລິຫານ ແລະ ພາກເອກະຊົນ); ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງໃນການປະຕິບັດລະບຽບການ ທີ່ເປັນຫຼັກການ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ຢູ່ໃນເມືອງນຶ່ງ ແລະ ຢູ່ໃນອີກເມືອງນຶ່ງ, (ເບິ່ງຕາຕະລາງຕໍ່ໄປນີ້).

ກໍລະນີການສຶກສາ : ການເກັບອາກອນຢູ່ໃນ 3 ເມືອງ

ລະບຽບການ ທີ່ເປັນຫຼັກການ	ເມືອງ ທີ 1	ເມືອງ ທີ 2	ເມືອງ ທີ 3
ອາກອນກຳໄລ (5% * 20%)	ບໍ່ມີ	ອາກອນທຸກຢ່າງ ແມ່ນມູນຄ່າ ລວມ ປະຈຳປີ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບ ບໍລິມາດ (ອາກອນປະມູນ)	10% * 20% ຂອງມູນຄ່າບໍລິ ມາດຂົນສົ່ງ
ອາກອນ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ບໍ່ປະຕິບັດ)	ບໍ່ມີ		ບໍ່ມີ
TVA (ຍົກເວັ້ນສຳລັບ ຜລິດຕະພັນ ຈາກການ ປູກ)	10% ຂອງມູນຄ່າບໍ ລິມາດຂົນສົ່ງ		ບໍ່ມີ

ໃນເມື່ອອາກອນທີ່ເກັບນັ້ນ ຖືກຕັດອອກເປັນແຕ່ລະສະນິດຜະລິດຕະພັນ ແລະ/ຫຼື ຈາກວິທີການ
ໄດ້ມາ ແລະ ບໍລິມາດຂົນສົ່ງຕົວຈິງ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ຈະຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ ແລະ
ສາຂາ. ອາກອນມອບເໝົາ (ຮູບແບບການປະມູນ) ປະກອບເປັນສິດໃນການເຂົ້າມາແບ່ງຊິງ
ອຳນາດ ຂອງພວກພໍ່ຄ້າແມ່ຄ້າ ທີ່ບໍ່ມີໂກຕ້າຊຸດຄົ້ນ ແລະ ບໍ່ມີການລົງທຶນໃນສາຂາ.

ບັນຫາອາກອນມອບເໝົາປະຈຳປີ

(ອາກອນແບບປະມູນ)

ອັນນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດແບບນຶ່ງ ທີ່ຫ່າງອອກຈາກຫຼັກການ ຊຶ່ງສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ ທີ່ສຳຄັນ ທີ່ຕັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ອາກອນທີ່ເກັບມາ ແລະ ປະລິມານທີ່ຊຸດຄົ້ນໄດ້ (ບໍ່ສາມາດມີການຕິດຕາມບໍລິມາດ)

ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການຍົກເລີກການປະຕິບັດຕາມໂກຕ້າ ແລະ ຄວາມທໍ້ຖອຍໃຈ ຂອງການລົງທຶນກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ສາຂາ

ເຮັດໃຫ້ ມີການ ແຊກແຊງ ໃນສາຂາ ສຳລັບພວກ ພໍ່ຄ້າ ແມ່ຄ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໂກຕ້າຊຸດຄົ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ລົງທຶນ (ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ = ການຄ້າເຖື່ອນ).

ເປັນການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ພວກສວຍໂອກາດ ແລະ ການປະຕິບັດແບບຜິດກົດໝາຍ (ການປອມແປງ, ການກັກຕຸນ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ.)

ບັນຫາກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຖອກເງິນ ເກັບພາສີ: ລະດັບສູນກາງ ຫຼື ເມືອງ?

- ຈ່າຍໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຄືດັ່ງປາດທະໜາຂອງ ບັນດາເຈົ້າເມືອງ ຫຼື ຖອກຢູ່ ລະດັບສູນກາງຄືດັ່ງທີ່ຮ້ອງຂໍຈາກພະແນກ ການພາສີອາກອນສູນກາງ?
- ການຕັດບັນຫາຄວາມຫ່າງໄກ ຫວ່າງມໍ່ໆມານີ້ ຂອງບັນດາເມືອງ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ອະນຸຍາດໃຫ້ຖອກເງິນ ເກັບພາສີອາກອນ ໂດຍກົງ ຢູ່ເມືອງມີການຜລິດ (ຕົວຢ່າງ ເມືອງ ສຳພັນ).
- ການຊຳລະພາສີອາກອນ ຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ມີຜົນກະທົບທາງບວກ ໃນການຊຸກຍູ້ ໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ສາຂາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍຮັບພາສີ.

- ພາກທີ 4 -

ຜົນກະທົບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ

ຜົນກະທົບ

ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ການຄ້າຜົນຜົນລິດ ປ່າໄມ້ ຖືກປະຕິບັດພຽງເລັກນ້ອຍ ແລະ ໆ່າຍ ໃນການແປຄວາມ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ:

- ຜູ້ສວຍໂອກາດ ແລະ ປະຕິບັດການສໍ້ລາດຢ່າງແຜ່ລາມເຊັ່ນ: ການປອມແປງຜົນຜົນລິດ, ການປອມແປງນໍ້າໜັກ, ການກັກຕຸນລາຄາ, ການປອມແປງການແຈ້ງ ແລະ ອື່ນໆ;
- ຄວາມມືດມືດຕໍ່ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ລາຄາ (Opacité sur la demande et les prix), ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ມາສູ່ປະຊາຊົນ ຊາວຊົນນະບົດ ຕໍ່ຄວາມຕັດສິນໃຈໃນການລົງທຶນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ;
- ຄວາມອາດສາມາດໃນການຂາດລາຍຮັບ ສໍາລັບຂະແໜງພາສີອາກອນ (ບໍ່ກ່ຽວກັບບໍລິມາດຕົວຈິງ);

ຜົນກະທົບ ທີ່ໃຫ່ຍຫຼວງ

ນຳໄປສູ່ບັນຫາ ທີ່ວ່າ ການດຶງດູດນ້ອຍ ແລະ ສ່ຽງຕໍ່ການລົງທຶນ ໃນ ໄລຍະຍາວ ເຂົ້າໃນສາຂາຜລິດຕະພັນ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ... ແລະ ທັງໆ ທີ່ອັນນັ້ນແມ່ນເສັ້ນທາງນຶ່ງ ຂອງການ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ປະຊາຊົນ ຊາວຊົນນະບົດ ເພາະວ່າ ສປປ ລາວ ຍັງມີເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ແລະ ແນ່ນອນໃນດ້ານນີ້ ຂອງຊັບພະຍາກອນ.

ຂໍ້ສະເໜີ

1. ລະດົມຊຸກຍູ້ ການຜລິດ ທີ່ສາມາດປົກປ້ອງ ແລະ ລະດົມ ຄຸນຄ່າຊັບພະຍາກອນ (ແລະ ລົງໂທດການຜລິດ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ) ໂດຍການນຳໃຊ້ມາດຕາການຕ່າງໆ ທາງດ້ານເກັບພາສີອາກອນ;
2. ດ້ານການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຄ້າເຖື່ອນ ໂດຍການນຳໃຊ້ ມາດຕະການ ໃນການ ກວດກາ ທີ່ເຂັ້ມງວດ (ໃນລະດັບຄວາມຖືກກົດໝາຍ ຂອງເອກະສານບໍລິຫານ ຂອງລັດ, ບໍລິມາດ ຂອງຜົນຜລິດ...), ໄປຈົນຮອດມາດຕະການ ທີ່ສອດຄ່ອງເໝາະສົມ (ຢຶດ) ຊຶ່ງ ມີຜົນກະທົບຈະແຈ້ງ (ຕາມມາດຕະການຄຸນນະພາບ, ຕາມມາດຕະການເກັບພາສີ ອາກອນ ແລະ ອື່ນໆ, ...);
3. ອຸ້ມຊຸກຍູ້ສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ ປະກອບການສຳຄັນ ໃນການປັບປຸງບູລະນະສາຂາ ແລະ ການ ພັດທະນາໄລຍະຍາວນານດ້ວຍການຮ່ວມ ມືລະຫວ່າງລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ (PPP) ເຂົ້າໃນດ້ານນີ້.